

ובארבע חיון, יהו"ה אדני. תמני לכל סטרא, אינון ל"ב אתון, וי"ג אתון, דאשתכחו מן זה"ו אני זה"ו, הא תלת עשר, דכלילן עילא ותתא. בהון אשתלים אדם, דאיהו מ"ה, עמודא דאמצעייתא.

לעילא באילנא דחיי, לית, קליפין. (אסתר ד) כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק. לתתא אית קליפין במטטרון, דאיהו בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא. דבזמנא דקודשא ברין הוא לבר ממלכותיה, אתכפי בגדפין ואנפין דעבד דיליה, הדא הוא דכתיב, (שמואל ב כב) וירכב על כרוב ויעף.

ואינון קליפין דסחרין לר' חיון דמטטרון, אינון: תהו, (מלכים א יט) והנה רוח גדולה וחסק מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח יי. בה"ו, ואחר הרוח רעש לא ברעש יי, הא תרין קליפין, ירוק וחור, דקליפין דאגוזא, חד תהו, קו ירוק, תניינא בהו, אבנין מפולמין, קליפא תקיפא, פאבנא מפולמא. לקבל תרין קליפין אליו, מוין ותבן דחטה.

קליפא תליתאה, דקיקא. לקבל סובין דחטה, דהכא איהו מתדבק בחטה, ולא יכיל לאתפרשא מתמן, עד דטחנין ליה בריחייא, דאינון לקבל טוחנות דפומא דבר נש, דצריך למטחן בהון מלין דאורייתא, עד דיהון פקמח סלת נקיה, ובנפה דאיהי שפה, אתבריר פסולת דאיהי סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת נקיה. בההוא זמנא, נטיל לה לבא ומוחא, וכל אברין דגופא דאתפשט בהון נשמטא, ואתפרנסת בה נשמטא, פגוונא דגופא אתפרנסת במלין דעלמא, (קהלת ו) דזה לעומת זה עשה אלהים, נהמא דגופא, ונהמא דאורייתא. הדא הוא דכתיב, (משלי ט) לכו לחמו בלחמי.

והאי קליפא, איהו כקליפא דמתדבקא במוחא דאגוזא,

מתפרנס מדברי העולם. שזה לעמת זה עשה אלהים - לחם (משלי ט) לכו לחמו בלחמי.

ובארבע חיות, יהו"ה אדני. שמונה לכל צד - הם ל"ב אותיות, וי"ג אותיות שנמצאו מן זה"ו אני זה"ו. הרי שלשה עשר שכלולים למעלה ולמטה, בהם השתלים אדם, שהוא מ"ה, עמוד האמצעי.

למעלה בעץ החיים אין קלפות, (אסתר ד) כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק. למטה יש קלפות במטטרון, שהוא בדמות העמוד האמצעי. שבזמן שהקדוש ברוך הוא מחוץ למלכותו, מתכסה בכנפי ופני העבד שלו, זהו שכתוב (שמואל ב כב) וירכב על כרוב ויעף.

ואותן קלפות שסוכבות לארבע חיות מטטרון הן: תהו - (מלכים א-ט) והנה רוח גדולה וחסק מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח ה'. בה"ו - ואחר הרוח רעש לא ברעש ה'. הרי שתי קלפות, ירק ולבן. שקלפות האגוז - אחד תהו, קו ירק. שני בהו, אבנים מפלמות, קלפה חזקה פאבן מפלמת. פנגד שתי קלפות אלו, מוין ותבן של חטה.

קלפה שלישית, דקיקה - פנגד סבין של חטה, שכאן הוא נדבק בחטה ולא יכול להפרד משם עד שטוחנים אותו ברחים, שהן פנגד טוחנות הפה של האיש, שצריך לטחן בהן דברי תורה עד שיהיו כמו קמח סלת נקיה. ובנפה, שהיא השפה, מתבררת הפסלת, שהוא סבין (של התורה), עד שתמצא הלכה סלת נקיה. באותו זמן נוטל אותה הלב והמח, וכל איברי הגוף שהנשמה מתפשטת בהם, והנשמה מתפרנסת ממנה כמו שהגוף הגוף, ולחם התורה. זהו שכתוב

וקלפה זו היא כמו קלפה שנדבקת למח האגוז, וכשהאגוז רך, נפרדת אותה קלפה ממח האגוז

בלי קשי. וכשֶׁהֶאָגוּז יבֹשׁ, קִשָּׁה
 לְאָדָם לְהַעֲבִירָהּ מִשָּׁם, פִּי עֲדִין
 הַקִּשָּׁיָא בְּמִקוּמָה עוֹמֶדֶת. וְלִכְּן
 צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם
 לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה בְּבַחֲרוּתוֹ, לְפָנֵי
 שְׂיִזְקִין בּוֹ יֵצֵר הָרָע. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (ויקרא יט) מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם, קֹדֶם
 שִׁיבָה שְׁלָף. וְקִלְפָה זֹו הִיא אֵשׁ,
 וְנֹאמַר בָּהּ, וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא
 בָּאֵשׁ ה'. רְבִיעִית - תְּהוּם, חֲלָל
 הֶאָגוּז, קוֹל דְּמָמָה דְקָה, שָׁם בָּא
 הַמְּלָף, (יחזקאל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין
 הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹף הָאֵשׁ.

וְאוֹתָן קִלְפוֹת רְשׁוּמוֹת בְּאַרְבָּעָה
 אֵיבָרִים שֶׁל הַגּוּף. בְּרָאָה, שָׁם
 יִחָה, שְׁמִמְנָה יוֹצְאוֹת סְרַחוֹת
 הַרְאָה, (משלי ה) רִגְלֶיהָ יִרְדוּת מְוֹת
 שְׂאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ. וְשֵׁם רוּחַ
 חֲזַק מִפְּרָק, שְׂדוּפִק בְּכַנְפֵי הַרְאָה
 שֶׁל הָאָדָם, וְזֶהוּ רוּחַ שְׁמִסְעִיר אֵת
 גּוּף הָאָדָם, מֵה שְׂכּוּפֶף לֹו אֲלֵיהּוּ
 תַחְתּוּי וְעוֹלָה בּוֹ לְמַעְלָה. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב (מלכים ב) וַיַּעַל אֲלֵיהּוּ
 בְּסַעֲרָה הַשְּׂמִימָה [הַשְּׂמִימִים]. וְזֶהוּ
 דוּפִק עַל הַרְאָה, שְׂשׁוּתָה כָּל
 מִשְׁקִים, וּבָהֶם (בראשית א) וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,
 זֹהוּי קִלְפָה לְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ.
 לְשִׁמְאֵל, רוּחַ סַעֲרָה, עֲלֵיהֶם
 נֹאמַר (קהלת י) לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב
 כָּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ.

דְּוֹד הַעֲבִיר מִלְּבוֹ וְהִרְגֵּ אֹתוֹ, זֶהוּ
 שְׁכַתוּב (תהלים קט) וְלִבִּי חֲלָל
 בְּקַרְבִּי, וְלִכְּן זָכָה לְנִשְׁוֹב רוּחַ
 צְפוּנִית בְּכַנּוּר, וְנֹאמַר בּוֹ (יחזקאל
 לו) כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי
 הַרוּחַ, וְהִזָּה מְנַגֵּן בּוֹ בְּכַנּוּר
 בְּאַרְבַּעַה מִיַּיִ גּוּנִים: בְּשִׁיר
 פְּשׁוּט, שֶׁהוּא י'. וּבְשִׁיר כְּפוּל,
 שֶׁהוּא י"ד. וּבְשִׁיר מְשֻׁלָּשׁ, שֶׁהוּא
 יה"ו. וּבְשִׁיר מְרַבַּע, שֶׁהוּא
 יהו"ה. הָרִי הֵן עֶשֶׂר אוֹתוּיֹת
 שְׁעֵשֶׂה דוֹד כְּנִגְדֵן עֶשְׂרֵה תֵלִים, וְעוֹלִים לְע"ב פְּנִים, כְּחֻשְׁבוֹן עֶשֶׂר אוֹתוּיֹת אֵלוֹ.
 וְזִמְתִּי עֵלוֹ כְּע"ב מִיַּיִ גּוּנֵן? כְּשֶׁעֲבַר שְׁלֹטוֹן עוֹן מִשְׁחִית אֶף וַחֲמָה, שְׁבָהֶם דּוּפְקַת רוּחַ סַעֲרָה

וּבְזִמְנָא דְאֶגּוּזָא אִיהִי רְכִיכָא, אֲתַפְרֵשׁ הֵהִיא קְלִיפָא
 מִמּוּחָא דְאֶגּוּזָא, בְּלֹא קוּשְׁיָא. וּבְזִמְנָא דְאֶגּוּזָא אִיהִי (דף
 רכ"ז ע"ב) יְבֻשָּׁה, קִשָּׁה לְבַר נֶשׁ לְאַעֲבְרָא לִיהָ מִתַּמְזֵן, פִּי
 עֲדִיין הַקּוּשְׁיָא בְּמִקוּמָה עוֹמֶדֶת. וּבְגִין דָּא מְנִי קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ, לְאַהֲדָרָא בְּתִיּוּבְתָא בְּבַחֲרוּתֶיהָ, קוֹדֶם
 דִּיזְקִין בֵּיהָ יֵצֵר הָרָע. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא יט) מִפְּנֵי
 שִׁיבָה תִּקּוּם, קוֹדֶם שִׁיבָה דִּילָף. וְהִיא קְלִיפָה אִיהִי אֵשׁ,
 וְאַתְמַר בָּהּ וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ י'. רְבִיעִעָאָה, תְּהוּם.
 חֲלָל דְאֶגּוּזָא, בֵּיהָ קוֹל דְּמָמָה דְקָה, תַּמְזֵן קָא אֲתִי מְלָכָא,
 (יחזקאל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹף הָאֵשׁ.

וְאִינּוֹן קְלִיפִין, אִינּוֹן רְשִׁימִין בְּד' אֵבָרִים דְּגוּפָא. בְּרִיאָה,
 תַּמְזֵן לִיחָא, דְּמִינָה אֲשֶׁתְּכַחוּ סְרַחוֹת הַרְאָה, (משלי
 ה) רִגְלֶיהָ יִרְדוּת מְוֹת שְׂאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ. וְתַמְזֵן רוּחַ
 חֲזַק מִפְּרָק, דְּדַפִּיק בְּכַנְפֵי רִיאָה דְבַר נֶשׁ, וְהִיא אִיהִי
 רוּחָא דְאַסְעִיר גּוּפִיהָ דְבַר נֶשׁ, מֵה דְכַפִּיף לִיהָ אֲלֵיהּוּ
 תַחְתּוּי, וְסִלִּיק לְעֵילָא בֵּיהָ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלכים ב) וַיַּעַל
 אֲלֵיהּוּ בְּסַעֲרָה הַשְּׂמִימָה. וְהִיא דַּפִּיק עַל רִיאָה,
 דְּשׁוּתָה כָּל מְשִׁקִין. וּבַהוּן, (בראשית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
 עַל פְּנֵי הַמַּיִם, הִיא אִיהִי קְלִיפָה לְרוּחָא דְקוּדְשָׁא.
 לְשִׁמְאֵלָא, רוּחַ סַעֲרָה, עֲלֵיהּוּ אֲתַמַּר, (קהלת י) לֵב חָכָם
 לִימִינוֹ וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ.

דְּוֹד אַעֲבָר לִיהָ מִלְּבוּי, וְקִטִּיל לִיהָ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (תהלים קט) וְלִבִּי חֲלָל בְּקַרְבִּי וּבְגִין דָּא זָכָה, לְנִשְׁבָּא
 רוּחַ צְפוּנִית, בְּכַנּוּר דִּילֵיהָ. וְאַתְמַר בֵּיהָ, (יחזקאל לו) כֹּה
 אָמַר י' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ, וְהִזָּה מְנַגֵּן בֵּיהָ בְּכַנּוּר,
 בְּד' מִיַּיִ גּוּנִין, בְּשִׁיר פְּשׁוּט, דְּאִיהִי י'. וּבְשִׁיר כְּפוּל,
 דְּאִיהִי י"ד. וּבְשִׁיר מְשׁוּלָּשׁ, דְּאִיהִי יה"ו. וּבְשִׁיר מְרַבַּע,
 דְּאִיהִי יהו"ה. הָא אִינּוֹן עֶשֶׂר אֲתוּוֹן. דְּעַבְד דְּוֹד
 לְקַבְּלֵיהּוּ, י' מִיַּיִ תֵּלִים. וְסִלִּיק לְע"ב אֲנַפִּין, כְּחֻשְׁבוֹן
 י' אֲתוּוֹן אֲלִין.

וְזִמְתִּי סִלִּיקוּ כְּע"ב מִיַּיִ גּוּנָא. בְּד אֲתַעֲבָר שׁוּלְטָנוּתָא
 שְׁעֵשֶׂה דוֹד כְּנִגְדֵן עֶשְׂרֵה תֵלִים, וְעוֹלִים לְע"ב פְּנִים, כְּחֻשְׁבוֹן עֶשֶׂר אוֹתוּיֹת אֵלוֹ.
 וְזִמְתִּי עֵלוֹ כְּע"ב מִיַּיִ גּוּנֵן? כְּשֶׁעֲבַר שְׁלֹטוֹן עוֹן מִשְׁחִית אֶף וַחֲמָה, שְׁבָהֶם דּוּפְקַת רוּחַ סַעֲרָה